День 1

Будемо знайомі: Наталка

Черепаха наталка

Як, ви не знайомі з Наталкою? Адже це маленька й розумна черепашка, яка живе у нірці під кущем, на самісінькому березі річки. Якої? Та тієї самої, біля якої живеш ти, мій любий читачу.

Наталка – добра черепашка і має багато друзів і знайомих. А ще вона любить мандрувати, слухати казки і малювати. І, до того ж, про неї відомо стільки кумедних (а, може, повчальних?) історій. Хочете послухати?

День 2

Як Наталка стоніжку танцювати навчала

Стоніжка Ніна

Наталка сиділа на березі і грала на дудочці. Та так ніжно і гарно, що стоніжка Ніна, яка бігла повз неї, поспішаючи у своїх справах, зупинилась і заслухалась.

– Давай потанцюємо, – запропонувала їй черепашка.

– Я не вмію, – сумно зітхнула Ніна. – Коли я подумаю: "Спочатку підніму п’яту і двадцять восьму, а потім сьому і тридцять першу ніжки, вони не піднімаються.

– А ти не думай, – порадила Наталка. – Нехай вони самі розберуться, яка буде танцювати спочатку, а яка – потім.

– Ой, і справді виходить, – зраділа Ніна.

І танцювала довго-довго. Поки не втомилась.

День 3

Як Наталка на риболовлю ходила

Черепаха Наталка сиділа на березі з вудкою в лапах.

– Цікаво, яка риба упіймається на цього товстого черв’яка? – розмірковувала вона, облизуючись.

Але… раптом із води виповз черв’як і швиденько поповз по вудці вгору.

– Ти куди?! – обурилась Наталка.

– Я вирішив, що вода – штука шкідлива. Для мого здоров’я, звичайно, – твердо відповів їй черв’як. – Не хочу більше риболовлею займатися.

І поповз до нірки. А Наталці довелось на базар іти. По рибу.

День 4

Як Наталка обід готувала

Як черепаха Наталка равликовий суп варила

– Що б його на обід приготувати? – запитала себе черепаха Наталка. – Ну, салат із капусти, звичайна річ. А ще що?

Вона зазирнула до холодильника. На тарілці лежав гарненький Равлик.

– Ото пощастило! – зраділа Наталка. – Я зварю равликовий суп.

Вона взяла Равлика і хотіла кинути його в окріп.

– Ой, я нещасний!.. – заплакав Равлик.

Наталка пожаліла бідолашного Равлика і відпустила додому. А замість обіду поласувала морозивом.

День 5

Як Наталка двох жуків помирила

На галявині билися двоє жуків-оленів. Довкола зібралися маленькі павучки, черв’ячки й комашки. Вони з цікавістю спостерігали за бійкою.

У цей час повз них йшла черепаха Наталка.

– Зупиніться, – попросила вона жуків, – ви подаєте малятам поганий приклад.

Але розбишаки не звернули ніякої уваги на її слова. Наталка зітхнула.

– Я згадала, що давно мрію з’їсти забіяку-жука. Хто переможе – того і з’їм.

Жуки затремтіли від жаху і помирились.

– Вдалося, – посміхнулась Наталка. – Поганий мир краще доброї сварки.

І пішла собі далі.

День 6

Як тритон Триша мутанта впіймав

– Наталко, йди-но сюди! Швидше! – кричав Триша, тримаючи лапками величезне рожеве створіння.

– Буду за мить! – відгукнулася Наталка, хутенько працюючи ніжками.

– Поглянь, кого я впіймав, – гордовито оголосив тритон. – Мутанта, мабуть...

Наталка обнюхала чудовисько і чхнула.

– Гумою пахне. А учора тут діти грались. Швидше за все – це звичайна іграшка, – повідомила вона.

– І як же я того не зрозумів, – засмутився Триша. – Все цей клятий нежить...

І пішов лікуватися. Носа закапувати.

День 7

Як Наталка до школи збиралася

– Маю гарний наплічничок для зошитів і книжечок, – виспівувала черепаха Наталка, милуючись своїм новеньким яскравим наплічником.

У двері хтось постукав.

– Хто там? – запитала Наталка.

– Листоноша. Вам пакунок. Від бабусі.

Наталка відчинила двері, взяла пакунок, розгорнула його і... Ні, ви ніколи не здогадаєтесь! Це був точнісінько такий самий гарненький наплічник!!!

За п’ять хвилин Наталка отримала ще два пакунки, а потім ще вісім. (І всі – від люблячих родичів, точнісінько з такими ж наплічниками).

– Що мені робити з цими... – схлипувала Наталка.

А потім вигадала. Вона подарувала їх своїм однокласникам. Відтепер увесь клас дружно співає: "Маю гарний наплічничок...".

День 8

Як Наталка Тришу читати навчила

– Не розумію я ці літери. Як із них слова утворюються? – скаржився черепашці Наталці засмучений Триша.

– Але ж це так легко, – втішала його Наталка. – Треба тільки захотіти зрозуміти.

– А як? – пробелькотів Триша.

– Ну, наприклад, слово "дощ", – пояснювала Наталка. – Послухай, як він шумить у лісі: д-щ, д-щ, д-щ...

– Зрозумів! Зрозумів! – захоплено закричав Триша.

Так Триша навчився читати.

День 9

Як Наталка з географією потоваришувала

Черепаха Наталка вийшла на прогулянку. А назустріч їй – тритон Триша.

– Привіт, Наталко, – гукнув Триша. – Вкажи мені, будь ласка, найкоротший шлях до озера.

– Не можу... – розгубилася Наталка.

– А як називається річка, що до озера тече?

– Не знаю...

– А болото у нас на півдні чи на півночі?

– Хто його зна’...

– Ти що ж, уроки з географії не відвідуєш?

– Не відвідую, – чесно зізналася Наталка.

Їй було дуже соромно. Відтоді Наталка не пропустила жодного уроку географії.

День 10

Як Наталка пуголовку Грицьку допомогла

– Ох, ох…ух, ух…– жалісно стогнав пуголовок Грицько, виглядаючи з води.

– Що з тобою? Чи не захворів? – запитала його добросерда черепаха Наталка.

– Ні, я здоровий. Тільки в школу дуже хочу. А в мене ще лапки не виросли і хвіст не відпав. Коли ще я жабенятком стану, – скаржився сумний Грицько.

Наталка замислилась.

– Не журись, – нарешті сказала вона. – Я знаю, як тобі допомогти. Зараз я наповню водою склянку, посаджу тебе в неї і піду до школи. Будемо разом вчитися, за однією партою.

Грицько відчував себе щасливим. Наталка теж. Адже їй до вподоби допомагати друзям. А вам?

День 11

Як тритон Триша всі літери з’їв

Тритон Триша

Черепаха Наталка поспішала до школи. У наплічнику лежало домашнє завдання: букви "ж", "з" і "с". Тобто: жук, зернятко і суниця.

Наталка поклала рюкзак на парту і пішла погомоніти з сорокою Сонею.

– Наталко, до дошки, – викликав її вчитель Федір Федорович, старий пугач. – Покажи нам своє домашнє завдання.

– Ой, воно зникло, – заплакала Наталка. – Де ж мої жук, зернятко і суниця?

– Це я винен, – підскочив Триша, часто кліпаючи. – Я поснідати не встиг, а воно так смачно з наплічника пахло!

– Не можна брати чужі речі без дозволу, – суворо похитав головою Федір Федорович. – Тепер отримаєш двійку. За поведінку.

І всі з ним погодились.

День 12

Як Наталка до бабусі листа малювала

– Давно вже я не писала своїй бабусі. Сяду і напишу їй довгого листа про все, що зі мною за останній тиждень сталося, – вирішила черепаха Наталка. – Втім, може, краще буде його намалювати? Саме так я і зроблю! – вигукнула вона і дістала фарби.

За годину Наталка відправилась на пошту, тримаючи в лапах величезний конверт.

Стривожена бабуся примчала наступного дня.

– Де твій кат? – закричала вона з порогу.

– Хто-хто? – здивувалась Наталка.

– Той, хто намагався зняти з тебе скальпа, – виймаючи з валізи іграшкового пістолета, відповіла бабуся.

– Та що ти? – розсміялась Наталка. – Я намалювала тобі мого улюбленого вчителя. Це він втлумачив знання в мою нерозумну голову...

– Знаєш, онучко, – промовляла бабуся, збираючись додому, – ти вже краще пиши звичайними літерами. Бо я в малюнках не дуже розуміюся.

Відтоді Наталка пише листи розбірливо й охайно.

День 13

Черепаха Наталка і "чортова" дюжина

– Завтра 13-те. Кажуть, воно нещасливе, – плакався тритон Триша черепашці Наталці. – Я чогось боюся...

– Нісенітниці, – сердито відповіла Наталка. – У ці забобони тільки нерозумні звірята вірять.

– Його ще "чортовою" дюжиною називають, – не слухаючи, стогнав Триша. – Он, сорока Соня розповідала, що 13-го числа минулого місяця ледь не потрапила у пащу до лисиці. Найкращу пір’їну з крильця втратила.

– Ото вже та сорока Соня, – з докором похитала головою Наталка. – Це вона за свою любов до пліток поплатилася. Не треба було поруч із лисицею сидіти і базікати зайве.

– Все одно я бо-ю-у-у-уся, – квилив тритончик. – Якщо день для інших нещасливий, то і для мене...

– Для кого це "для інших"? – взялася в боки Наталка. – Он, у пуголовка Грицька завтра хвіст відпаде. І стане він жабенятком. Так що в нього завтра – дуже щасливий день.

– Справді? – зацікавився Триша. – А Грицько нас на свято запросить?

– Запросить, запросить, – запевнила Наталка. – Його мама вже торт приготувала.

– З кремом? Шоколадний? – не вгамовувався Триша.

– Шоколадний, це точно, – підтвердила Наталка.

– Добре, тоді я додому піду. Спати. Щоб завтра скоріше настало, – сказав Триша.

Тепер тритон не боїться 13-го числа. А що ви про цей день думаєте?

День 14

Наталка каже: "До побачення"

– Час готуватися до зими, – нагадала черепаха Наталка сороці Соні. – Я вже утеплила свою нірку.

– Невже ти будеш спати всю зиму? – з жахом запитала Соня. – Як же ми без тебе? Ми ж засумуємо! Ми ж без тебе пропадемо!

– Я теж хвилююся, – зітхнула Наталка. – Бо хто ж буде за вами доглядати, втішати, виховувати? Але нічого не поробиш...

– Але ми точно будемо за тобою сумувати, – зацокотіла Соня.

– Не треба, – промовила черепашка. – Зима – не час для пригод. Перекажи всім, кого зустрінеш, що я прошу їх поводитися тихо – до наступної весни. Приходьте до моєї нірки, коли розквітнуть проліски. До побачення!

Сорока полетіла, а черепашка зникла у нірці.

До побачення, Наталко! До нових зустрічей!

К І Н Е Ц Ь